

Θοδωρής Παπαϊωάννου

Αντακ

εικονογράφηση:
Έρις Σαμαρτζή

**Στην Κωνσταντίνα
για τα τόσα χρόνια Αντάμα
Θ. Π.**

© 2018, Κείμενο: Θοδωρής Παπαϊωάννου
© 2018, Εικονογράφηση: Ίρις Σαμαρτζή
© 2018, Εκδόσεις Ίκαρος

Επιμέλεια έκδοσης: Αντώνης Παπαθεοδούλου
Διόρθωση: Μαρία Ζουράρη
Στοιχειοθεσία - Σελιδοποίηση: Ευτυχία Λιάπη
Εκτύπωση: Μητρόπολις Α.Ε.
Βιβλιοδεσία: Ι. Μπουντάς - Χ. Βασιλειάδης

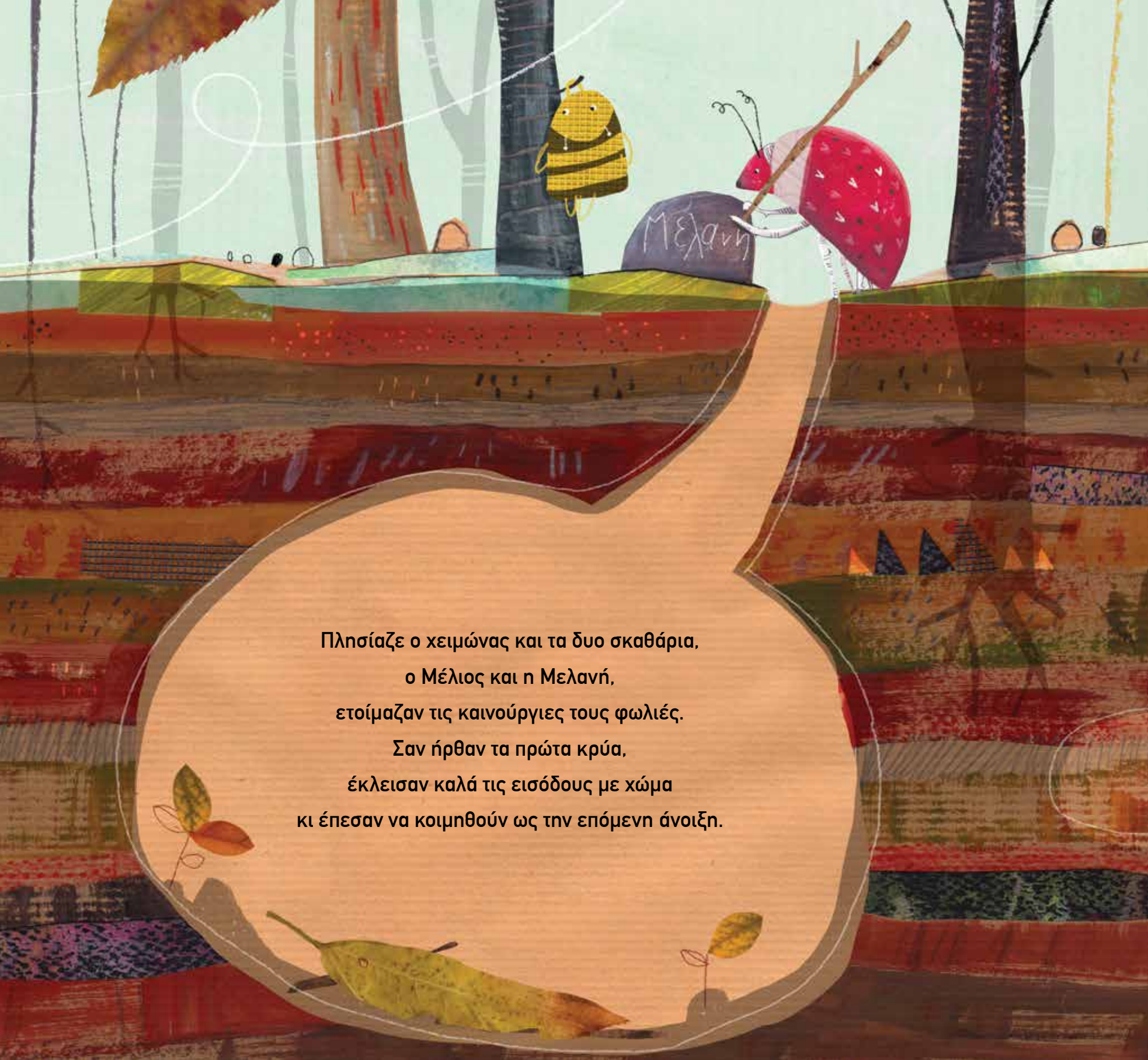
Πρώτη έκδοση Ιούλιος 2018
ISBN 978-960-572-245-6

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με το ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Αντάμκο

Θοδωρής Παπαϊωάννου
εικονογράφηση: Ίρις Σαμαρτζή

Πλησίαζε ο χειμώνας και τα δυο σκαθάρια,
ο Μέλιος και η Μελανή,
ετοίμαζαν τις καινούργιες τους φωλιές.
Σαν ήρθαν τα πρώτα κρύα,
έκλεισαν καλά τις εισόδους με χώμα
κι έπεσαν να κοιμηθούν ως την επόμενη άνοιξη.

[illegible][illegible]

Oι δυο φωλιές γέμισαν με όνειρα.

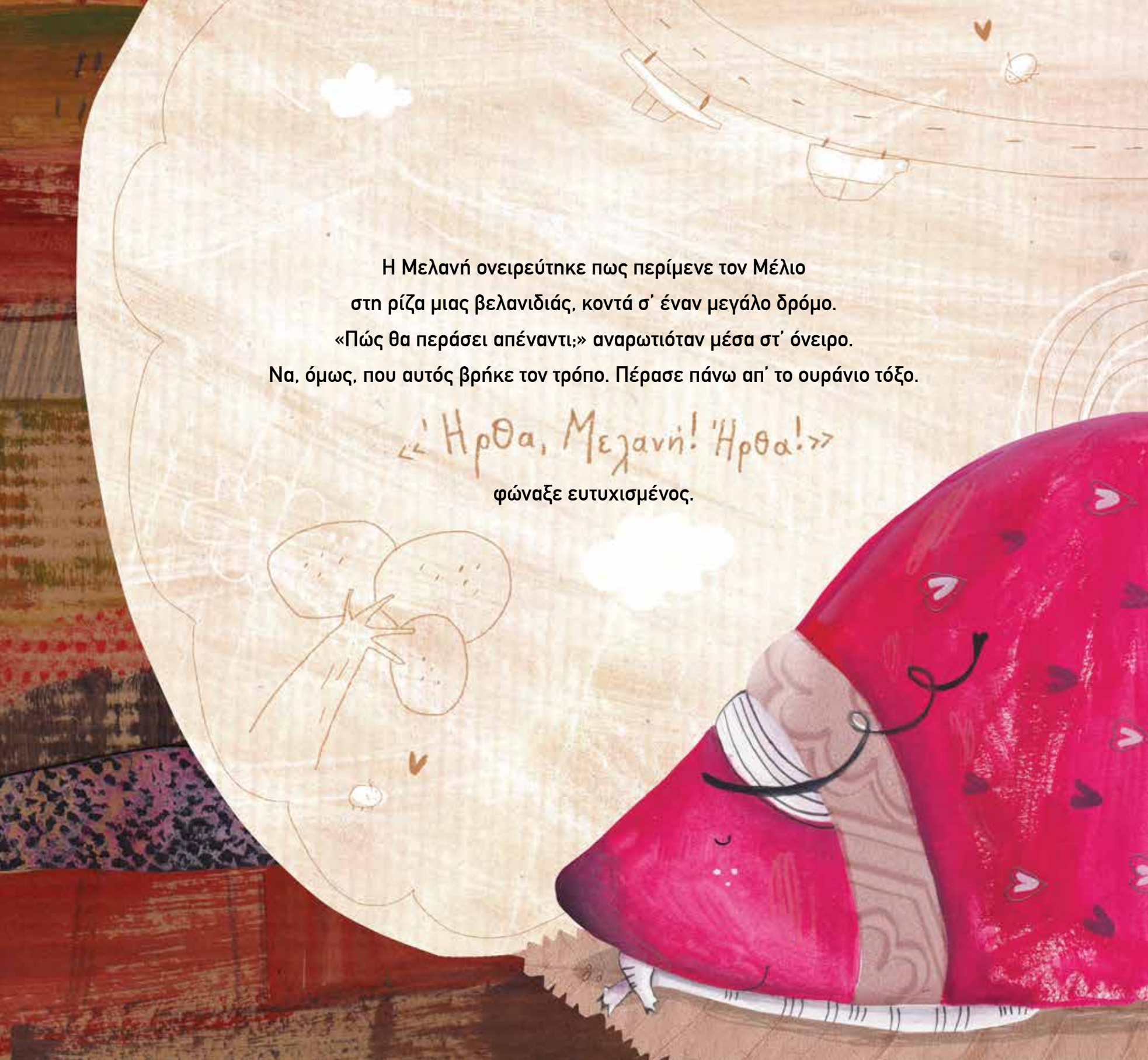
Ο Μέλιος ονειρεύτηκε πως βρέθηκε ανάποδα.
Πέρασαν, λέει, από δίπλα του ένας τζίτζικας, μια ακρίδα,
 για μέλισσα, για πεταλούδα...
Κανείς όμως δεν τον βοήθησε, ώσπου ήρθε η Μελανή.

«Σ' έψαχνα παντού»,
του είπε καθώς
η καρδιά του χτυπούσε δυνατά.

Οι δυο φωλιές γέμισαν με όνειρα.

**Ο Μέλιος ονειρεύτηκε πως βρέθηκε ανάποδα.
Πέρασαν, λέει, από δίπλα του ένας τζίτζικας, μια ακρίδα,
 για μέλισσα, για πεταλούδα...
Κανείς όμως δεν τον βοήθησε, ώσπου ήρθε η Μελανή.**

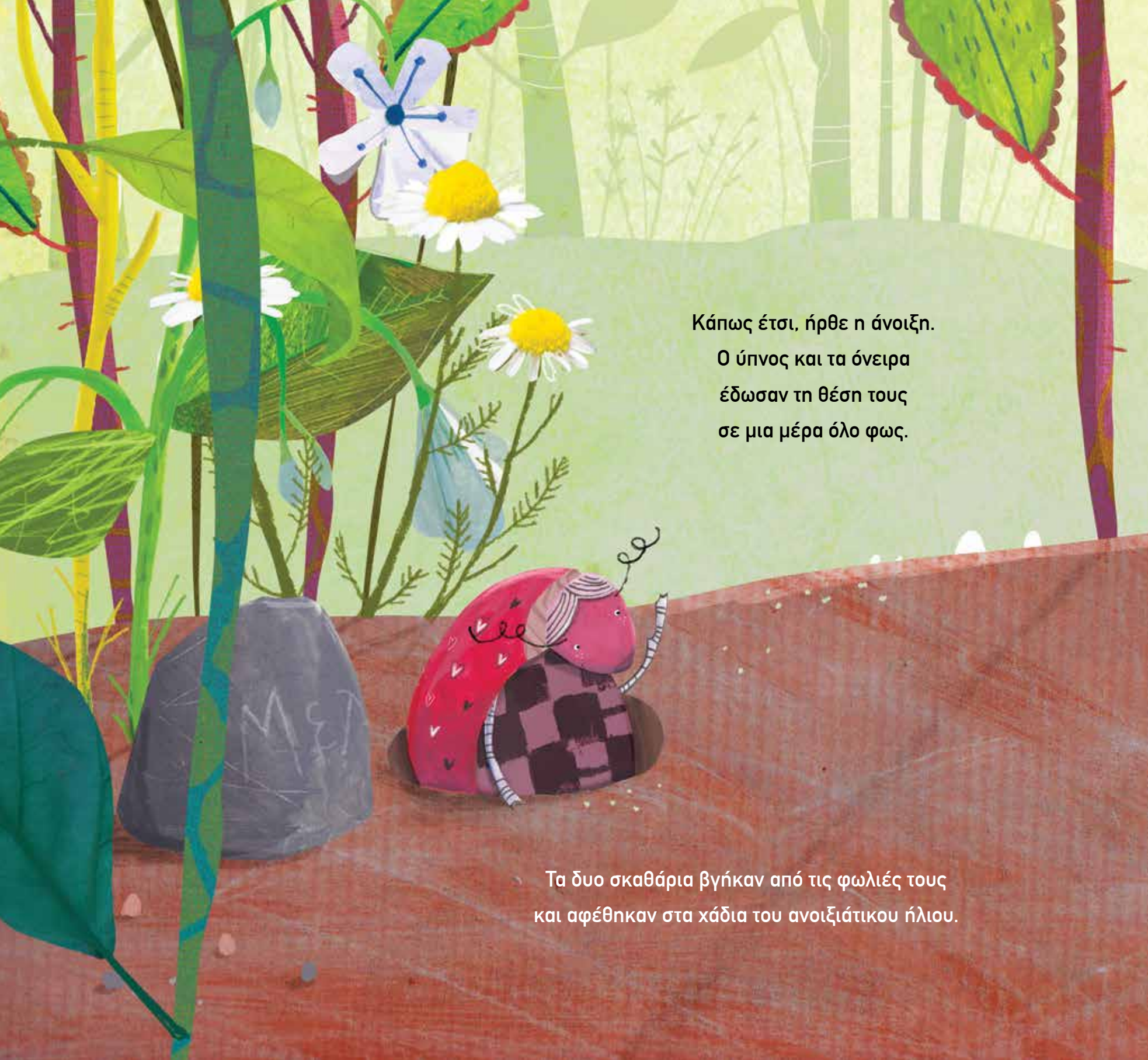
«Σ' έψαχνα παντού»,
του είπε καθώς
η καρδιά του χτυπούσε δυνατά.

Η Μελανή ονειρεύτηκε πως περίμενε τον Μέλιο
στη ρίζα μιας βελανιδιάς, κοντά σ' έναν μεγάλο δρόμο.
«Πώς θα περάσει απέναντι;» αναρωτιόταν μέσα στ' όνειρο.
Να, όμως, που αυτός βρήκε τον τρόπο. Πέρασε πάνω απ' το ουράνιο τόξο.

«Έρθα, Μελανή! Έρθα!»

φώναξε ευτυχισμένος.

Κάπως έτσι, ήρθε η άνοιξη.

Ο ύπνος και τα όνειρα
έδωσαν τη θέση τους
σε μια μέρα όλο φως.

Τα δυο σκαθάρια βγήκαν από τις φωλιές τους
και αφέθηκαν στα χάρδια του ανοιξιάτικου ήλιου.

«Πάμε μαζί
στο δάσος!»

πρότεινε ο Μέλιος.

